

Jednaki u različitosti

Ljudska prava u BiH se često krše. Premda se čini da je ovo samo konstatacija za koju nema dokaza, na temelju različitih medijskih tekstova ili video priloga, vidljivo je da gotovo svakodnevno čitamo da su neke onemogućena njegova prava i da je diskriminacija gotovo adaptirana pojava.

Dovoljno je samo prisjetiti se presude u slučaju “Sejdić-Finci” koja nikad nije realizirana, do isključivanja manjina iz odlučujućih funkcija društvenog, javnog i obrazovnog života.

Zanemarivanje materinjeg jezika manjinskih skupina u obrazovnom sustavu je eklatantan primjer kršenja ljudskih prava i diskriminacije kojoj svjedočimo u našim školama u svim dijelovima BiH.

Onemogućavanje osobama sa invaliditetom da redovno pohađaju nastavu još je jedan u nizu primjera kršenja ljudskih prava i diskriminacije. Često se pod perfidno skrivenim oblicima diskriminacije kriju drastični oblici kršenja ljudskih prava koje građani čak, nažalost, i ne prepoznaju niti imaju priliku o svojim problemima javno diskutirati. Kada govorimo o javnom diskutiranju ovih problema treba istaći da je posebno zanemarena skupina srednjoškolaca kojima se nerijetko onemogućava da progovore o onome što ih tišti.

A tišti ih mnogo toga i svjedoče brojnim oblicima diskriminacije.

Stoga je Centar za kulturu dijaloga kreirao projekt simboličnog naziva “Jednaki u različitosti” putem kojeg će nastojati da okupi što veći broj mladih ljudi i njihovih profesora iz svih dijelova BiH koji će zajedno istraživati oblike diskriminacije u svojim lokalnim zajednicama i koji će zajedno zagovarati za prevazilaženje ovog problema. Vrijednost ovog projekta i snagu koju Centar ima kada su posrijedi pozitivne društvene promjene, prepoznao je USAID i dao potporu ovom projektu.

Mladi ne mogu riješiti problem sveprisutne diskriminacije, ali mogu ukazati na njega i javno debatirati o tome. To je prvi i najvažniji korak. Ne smijemo, ovim povodom, zanemariti činjenicu da mladi nisu generacija “koja dolazi”. Mladi su generacija koja sada jeste ovdje i upravo zbog toga treba činiti najveće napore da im se omogući da budu ravnopravni sugovornici o društvenim problemima. Ne postoji niti smije postojati izgovor da su mladi i da će njihovo vrijeme doći, jer kada budu naučeni da dijalog treba doći nekad naknadno, bit će kasno.

Stoga, kroz javne debate, debate na društvenim mrežama, kreiranje mjesečnog magazina za srednjoškolce u kojem će slobodno i otvoreno pisati o diskriminaciji koju susreću, regionalna debatna natjecanja i kroz smotru mladih govornika iz BiH, Centar za kulturu dijaloga će posebnu pažnju posvetiti specifičnim oblicima diskriminacije i mehanizmima koji su na raspolaganju građanima BiH kako bi se zaštitili od bilo kojeg oblika diskriminatorских politika.

Centar za kulturu dijaloga